

ด่วนที่สุด

ที่ กษ ๑๓๐๕/๒๕๖๓

๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๖

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ถนนราชดำเนินนอก กทม. ๑๐๒๐๐

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
วันที่ 11597
วันที่ 20 ๐๘ ๕๖
เวลา 1045

กษ ๑/๒๔๑.๑
๑๐ ส.ค. ๕๖

เรื่อง โครงการประกันภัยข้าวนาปี ปีการผลิต ๒๕๕๖

ความเห็นประกอบเรื่องเพื่อ พิจารณา
เรื่องที่ ๑๒

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีด่วนที่สุด ที่ นร ๑๕๐๖/ว(ล) ๒๑๑๑๐ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๖

ตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ประเด็นความเห็นโครงการประกันภัยข้าวนาปี ปีการผลิต ๒๕๕๖ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

จัดเข้าวาระ 20 ส.ค. 2556

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าในภาพรวมเห็นด้วยกับหลักการในการดำเนินงานโครงการประกันภัยข้าวนาปี ปีการผลิต ๒๕๕๖ ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ เพื่อช่วยลดความเสี่ยงให้แก่เกษตรกรและลดภาระในการเยียวยาของรัฐบาล โดยมีข้อสังเกตดังนี้

๑. ในการแบ่งพื้นที่รับประกันภัยที่แตกต่างกันตามระดับความเสี่ยง โดยใช้เกณฑ์ความเสียหายเฉลี่ยย้อนหลังตั้งแต่ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๕ ได้แก่ พื้นที่เสี่ยงต่ำสุด พื้นที่เสี่ยงต่ำ พื้นที่เสี่ยงปานกลาง และพื้นที่เสี่ยงสูง ควรพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์และรายละเอียดในการแบ่งพื้นที่ตามความเสี่ยงระดับต่างๆ ให้ชัดเจน เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติต่อไป

๒. ในการกำหนดพื้นที่เป้าหมายที่จะเข้าร่วมโครงการในแต่ละระดับความเสี่ยงของพื้นที่ไม่ควรใช้สัดส่วนเดียวกันคือร้อยละ ๒.๓ ของพื้นที่ปลูกในแต่ละระดับความเสี่ยง ซึ่งควรเพิ่มพื้นที่เป้าหมายในส่วนของพื้นที่เสี่ยงสูง และลดพื้นที่เป้าหมายในส่วนของพื้นที่เสี่ยงต่ำสุด ประกอบกับการกำหนดพื้นที่เป้าหมายที่จะเข้าร่วมโครงการทั้งหมดจำนวน ๑.๕ ล้านไร่ คิดเป็นเพียงร้อยละ ๒ ของพื้นที่ปลูกข้าวทั่วประเทศ จึงควรกำหนดพื้นที่เป้าหมายให้มากขึ้น เพื่อเป็นการลดภาระงบประมาณในการช่วยเหลือเกษตรกรในกรณีที่ประสบภัยธรรมชาติ

๓. ควรพิจารณากำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยให้เป็นธรรม และลดภาระงบประมาณที่รัฐบาลต้องจ่ายอุดหนุนให้เกษตรกร ซึ่งการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยที่เกษตรกรต้องชำระเพิ่มขึ้นในแต่ละระดับความเสี่ยงของพื้นที่ ไม่สอดคล้องกับอัตราเบี้ยประกันสุทธิที่เพิ่มขึ้น โดยพื้นที่เสี่ยงสูงที่ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ภาคกลางและเกษตรกรมีฐานะความเป็นอยู่ค่อนข้างดี ได้มีการกำหนดเบี้ยประกันภัยที่เกษตรกรต้องชำระเป็นสัดส่วนที่น้อยกว่าพื้นที่เสี่ยงต่ำสุด และรัฐบาลต้องจ่ายเบี้ยประกันภัยที่ต้องอุดหนุนมากกว่าพื้นที่อื่นๆ ทำให้เกษตรกรในพื้นที่เสี่ยงสูงมีความได้เปรียบมากกว่า

/๔.จากการที่...

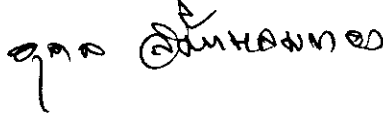
๔. จากการที่กำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยที่แตกต่างกันในแต่ละระดับความเสี่ยงของพื้นที่ แต่กำหนดอัตราค่าสินไหมทดแทนที่เท่ากันคือกรณีประสบภัยพิบัติธรรมชาติ ๖ ชนิดภัย ได้รับค่าสินไหมทดแทน ๑,๑๑๑ บาท/ไร่ และกรณีประสบภัยศัตรูพืชและโรคระบาด ได้รับค่าสินไหมทดแทน ๕๕๕ บาท/ไร่ จึงควรพิจารณากำหนดอัตราค่าสินไหมทดแทนให้แตกต่างกัน ให้สอดคล้องกับอัตราการจ่ายเบี้ยประกันภัยและมูลค่าความเสียหาย เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเข้าร่วมโครงการของเกษตรกร

๕. ควรพิจารณากำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินงานเรื่องการประกันภัยข้าวให้ชัดเจน มีความต่อเนื่องและยั่งยืน อาทิ การกำหนดมาตรการจูงใจให้เกษตรกรเข้าร่วมโครงการประกันภัย การเข้าร่วมโครงการของผู้รับประกันภัย การกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย การกำหนดอัตราค่าสินไหมทดแทน และแนวทางในการลดภาระงบประมาณของรัฐบาลในการอุดหนุนเบี้ยประกันภัยในระยะยาว รวมถึงการประชาสัมพันธ์เชิงรุก ให้เกษตรกรได้ทราบข้อมูลโครงการอย่างทั่วถึง

๖. การดำเนินงานที่ผ่านมาได้มีการเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กับกระทรวงการคลัง โดยกรมส่งเสริมการเกษตรได้ดำเนินการจัดส่งข้อมูลเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกร ผู้ปลูกข้าว (ทพศ.๑) และข้อมูลเกษตรกรผู้ประสบภัยพิบัติที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติอำเภอ (ก.ช.ภ.อ.) ให้กับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ซึ่งยังคงสามารถดำเนินการร่วมกันเพื่อความรวดเร็วถูกต้องในการดำเนินงานโครงการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายยุคล ลิ้มแหลมทอง)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

โทร. ๐๒ ๕๗๙๒๕๘๒

โทรสาร ๐๒ ๕๗๙๗๕๖๔